मनो कि केतुः सर्वेषामिन्द्रियाणां प्रवर्तने ।

शुभाष्रभास्ववस्थासु तच्च म सुव्यवस्थितं ॥ ६० ॥

न चान्यत्र मया शक्या वदेकी परिमार्गितुं ।

स्वियो कि स्त्रोषु दृश्यते सदा संपरिमार्गणे ॥ ६१ ॥

यस्य सत्त्रस्य या योनिस्तस्यां तत् परिमृग्यते ।

न शक्या प्रमदा नष्टा मृगीयु परिमार्गितुं ॥ ६२ ॥

तदिदं मार्गितं ताविद्वश्रुदेनात्तरात्मना ।

रावणात्तः पुरं सर्वे दृश्यते न तु जानकी ॥ ६३ ॥

देवगन्धर्वकन्याञ्च नागकन्यास्त्रयेव च ।

यत्तरात्तसकन्याञ्च दृश्यते न तु जानकी ॥ ६४ ॥

वतः स सर्थे भवनस्य सार्विर

ततः स मध्ये भवनस्य मारुतिर् लतागृकांश्चित्रगृकान् निशागृकान् । विचित्य सीतां प्रतिदर्शनोत्सुको न चैव तामैद्धत चारुदर्शनां ॥ ६॥॥ स चिलयामास मकाकिपस्तदा प्रियामवीद्धमाणो रघुनन्दस्य । धुवं न सीता ध्रियते यतो कि मे विचिन्वतो दर्शनमेति नैव सा ॥ ६६॥ सा राद्धसानां प्रवरेण चावला स्वर्शालसंर्ह्मणतत्यरा सती ।